

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/97/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620010602
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1620010602.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom JUDr. Erikom Tomusom, v trestnej veci obžalovaného Q. B., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01. marca 2021 v Malackách, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

Q. B., narodený XX. E. XXXX v Q., trvale bydliskom Q., prechodne bez prihlásenia ul. X. Q. č. XX/XX, XXX XX Q.,

sa uznáva vinným, že

od presne nezisteného času približne do 11.25 h dňa 26.05.2020 si neoprávnene a bez povolenia kúpil od doposiaľ nestotožnenej osoby a následne u seba prechovával 1 kus vrečka označeného ako „MOKATE Dark Chocolate“ obsahujúceho kryštalický materiál s hmotnosťou 4,753 g a s priemernou koncentráciou 74,3 % hmotnostných metamfetamínu, ktorý obsahoval 3.531 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré možno považovať podľa hmotnostného kritéria za minimálne 47 obvykle jednorazových dávok drogy, a to až do 26.05.2020 približne do 11.25 h, kedy tieto drogy podľa § 89 odsek 1 Trestného poriadku obvinený Q. B. dobrovoľne vydal v Malackách hliadke Obvodného oddelenia PZ Malacky, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, a tohto konania sa obvinený Q. B. dopustil napriek tomu, že už bol rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k. 1T/4/2015 zo dňa 09.03.2015, právoplatným dňa 09.03.2015 právoplatne odsúdený za spáchanie zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona,

teda

neoprávnene kúpil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a taký čin spáchal napriek tomu, že už bol za taký čin odsúdený,

čím spáchal

obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa mu
ukladá

podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 2 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v:

- trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky z 29. mája 2020, sp. zn. OT/51/2020, právoplatnom dňa 29. mája 2020,

- rozsudku Okresného súdu Malacky z 01. marca 2021, sp. zn. 1T/41/2020, právoplatnom dňa 01. marca 2021,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 tretia veta Trestného zákona s poukazom na § 61 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 tretia veta Trestného zákona s poukazom na § 61 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 1 (jeden) rok.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona sa ochranné protitoxikomanické liečenie vykoná ambulantnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona sa ochranný dohľad ukladá na dobu 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 02. novembra 2020 Okresnému súdu Malacky obžalobu z 02. novembra 2020, č. 2Pv/213/20/1106-53, na Q. B., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na skutkovom základe, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný Q.V. po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný poriadok), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku zisťoval, či obžalovaný:

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaného za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu a prípadného ochranného opatrenia, a to oboznámením znaleckého posudku č. 47 vypracovaný znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, MUDr. A. Q. č. I. 74 - 81, aktualizovaného odpisu registra trestov, centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov z 01. marca 2021, spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/51/2020 a z neho najmä trestného rozkazu č. I. 55 - 56, a spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/41/2020 a z neho najmä zápisnice o hlavnom pojednávaní z 01. marca 2021 a späťvzatia odvolania zo strany obžalovaného z 01. marca 2021 o 10.48 hod.

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a príťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Pri ukladaní trestu obžalovanému Q. B. súd vychádzal zo závažnosti obzvlášť závažného zločinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 172 ods. 2 Trestného zákona) na 10 rokov až 15 rokov.

Vo všeobecnosti súd konštatuje, že pri ukladaní trestu musí súd v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípade povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanému Q. B., súd musel vychádzať z toho, že ak ide o trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Trestného zákona), pričom podmiennečne odložiť uložený výkon trestu odňatia slobody možno len vtedy, ak sa ukladá trest odňatia slobody neprevyšujúci dva roky (§ 49 ods. 1 Trestného zákona), respektíve tri roky (§ 51 ods. 1 Trestného zákona). Z uvedeného vyplýva, že v posudzovanej trestnej veci je možné uložiť len nepodmienený trest odňatia slobody, pretože uloženie iného druhu trestu tu vylučuje priamo Trestný zákon.

Vzhľadom na to, že obžalovaný Q. B. spáchal uvedenú trestnú činnosť skôr, ako bolo súdom prvého stupňa vyhlásené iné odsudzujúce rozhodnutie za iný jeho trestný čin a to v danom prípade rozsudkom Okresného súdu Malacky z 01. marca 2021, sp. zn. 1T/41/2020, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným

z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona (ktorého sa dopustil dňa 03. mája 2020) a odsúdený na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, za súčasného zrušenia výroku o treste z odsúdenia tunajším súdom sp. zn. OT/51/2020 (ktorý skutok bol spáchaný dňa 26. mája 2020 a ktorý je tiež v súbehu s prejednávanou trestnou činnosťou obžalovaného), a za súčasne uložených trestov zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky - trest prevzatý z odsúdenia tunajším súdom sp. zn. OT/51/2020 a na dobu 1 rok - trest uložený v rámci trestného činu vo veci 1T/41/2020, bolo potrebné obžalovanému ukladať súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 41 ods. 2 Trestného zákona). Rozsudok tunajšieho súdu z 01. marca 2021, sp. zn. 1T/41/2020, nadobudol právoplatnosť dňa 01. marca 2021 o 10:48 hod. (teda pred vyhlásením dokazovania na hlavnom pojednávaní sp. zn. 1T/97/2020 za skončené a pred vyhlásením rozsudku z 01. marca 2021, sp. zn. 1T/97/2021), kedy došlo k späťvzatiu odvolania podaného obžalovaným voči rozsudku z 01. marca 2021, sp. zn. 1T/41/2020. V danom prípade najprísnejšie trestným zo zbierajúcich sa trestných činov je obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pri ktorom zákonodarca stanovil trestnú sadzbu odňatia slobody od 10 rokov do 15 rokov, nakoľko vo vyššie uvedenej trestnej veci Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/41/2020 za uvedené prečiny je rozpätie trestnej sadzby odňatia slobody až na 2 roky.

Pri ukladaní súhrnného trestu súd zvažoval všetky hľadiská pre ukládanie trestu a jeho výmery. Obligatorne pritom zvažoval aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a) až písm. o) Trestného zákona a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a) až písm. o) Trestného zákona, pričom u obžalovaného Q. B. zistil 1 poľahčujúcu okolnosť, spočívajúcu v tom, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval [§ 36 písm. l) Trestného zákona]. Priťažujúcu okolnosť súd zistil tiež jednu - recidívu, pretože obžalovaný má v odpise evidovaných 7 relevantných záznamov (hoci v rámci prvých štyroch, z ktorých v dvoch prípadoch bol odsúdený ako mladistvý, sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený), naposledy - pred dopustením sa prejednávanej a v súbehu spáchanej trestnej činnosti, a pred odsúdením tunajším súdom sp. zn. 1T/4/2015, ktoré odsúdenie tvorí znak skutkovej podstaty prejednávanej obzvlášť závažného zločinu, čo má za následok aj nepoužitia tohto odsúdenia ako okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby - bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 26. augusta 2011, sp. zn. 2T/17/2011, právoplatným 07. novembra 2011, pre spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, za súčasne uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 roky a 6 mesiacov. Pred naposledy uvedeným odsúdením má obžalovaný evidované ďalšie dve odsúdenia tunajším súdom za rovnaké prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia (bod 5 a 6 odpisu registra trestov), za ktoré mu bol uložený v neskoršom prípade nepodmienečný trest odňatia slobody a v skoršom prípade podmieňujúci trest odňatia slobody, ktorý bol ale následne premenený na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Súd u obžalovaného Q. B. nezistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchanie viacerých trestných činov), pretože spáchanie druhého (a viacerých) trestného činu ako priťažujúcej okolnosti sa nepoužije, ak je potrebné z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom (resp. obzvlášť závažným zločinom), aplikovať asperačnú zásadu v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona. Spáchanie druhého trestného činu popri zločine, je totiž okolnosťou podmieňujúcou použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa uvedeného ustanovenia. Platí teda, že okolnosť podmieňujúca použitie prísnejšej trestnej sadzby môže byť takto použitá nielen podľa úpravy obsiahnutej v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona (v jeho príslušnom vyššom odseku), ale aj v ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2, resp. § 42 ods. 1 Trestného zákona). Ak je potom takto použitá, jej duplicitnému použitiu ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona bráni zásada „ne bis in idem“ vyjadrená v § 38 ods. 1 Trestného zákona.

Nakoľko obžalovanému Q. B. bolo potrebné ukladať súhrnný trest za 1 obzvlášť závažný zločin a 2 prečiny, bolo potrebné podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona upraviť trestnú sadzbu aplikáciou asperačnej zásady. V tejto súvislosti je ďalej nutné uviesť, že Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, publikovaným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 428/2012 z 28. novembra 2012 bolo vyslovené, že § 41 ods. 2 Trestného zákona slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi

trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa čl. 125 ods. 3 ústavy ustanovenie § 41 ods. 2 slová „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ Trestného zákona dňom vyhlásenia tohto nálezu v zbierke zákonov stráca účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie toto ustanovenie zákona do súladu s ústavou, stráca po 6 mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v zbierke zákonov platnosť.

Z vyššie citovaného výroku nálezu ústavného súdu vyplýva, že citovaná časť § 41 ods. 2 veta za bodkočiarkou Trestného zákona je nielen v nesúlade s ústavou, ale taktiež dňom publikácie nálezu v zbierke zákonov stratila účinnosť. Vzhľadom na vyššie uvedené citované ustanovenie už nie je platné ustanovenie.

Nakoľko pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je u obžalovaného Q. B. v pomere 1:1, nedochádza tým pádom k úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona, alebo § 38 ods. 4 Trestného zákona, avšak zároveň je v zmysle vyššie uvedeného potrebné vykonať úpravu trestnej sadzby aj podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, čím došlo k zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby v rámci asperačnej zásady, pričom v tomto prípade sa horná hranica trestnej sadzby uvedená v osobitnej časti Trestného zákona zvyšuje o jednu tretinu bez ohľadu na dolnú hranicu trestnej sadzby, teda v danom prípade o 5 rokov (15 rokov : 3 = 5 rokov). Uvedeným postupom došlo k úprave trestnej sadzby trestu odňatia slobody od 10 rokov do 20 rokov.

Po vzhľadnutí všetkých okolností prípadu - najmä osoby obžalovaného Q. B., jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, v rámci ktorého sa k spáchaniu skutku priznáva v podstate od prípravného konania (hoci s istými výhradami), avšak kľúčové v danom prípade je, že na hlavnom pojednávaní obžalovaný učinil vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a spáchanie skutku oľutoval - súd dospel k záveru, že pôsobil na obžalovaného prísny, hoci zákonným, nepodmienečným trestnom odňatia slobody v sadzbe uvedenej vyššie, by bolo neprimerane prísne. Preto pri ukladaní trestu obžalovanému súd pristúpil k aplikácii záveru vyjadreného v jednej z právnych viet stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj/55/2016, podľa ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

V prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastali účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie oprávneného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne (navyše, keďže tu ide o príslušnú časť rozhodnutia súdu prvého stupňa, dovolanie môže podať len minister spravodlivosti - k tomu primerane R 12/2017).

Pri ukladaní trestu súd okrem osoby obžalovaného Q. B. zohľadnil aj okolnosti spáchania skutku ako i možnosti jeho nápravy, pričom v tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na rozsah činu aj z pohľadu uňho nájdených dávok drogy. V neposlednom rade je dôvodné poukázať tiež na to, že obžalovaný obchodoval s drogami a tieto prechovával po tom, čo už bol za obchodovanie s drogami a ich prechovávanie odsúdený. Tieto okolnosti sú už ale subsumované do kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu kladeného obžalovanému za vinu. Na druhej strane obžalovanému nepríťažilo, že v prejednávacom prípade nebol odsúdený napr. za tzv. dílerstvo drog. Zároveň je potrebné poukázať na v tejto chvíli celkovo už 9 záznamov v odpise registra trestov, ohľadom ktorých platí to, čo je uvedené vyššie v rámci odôvodnenia priťažujúcej okolnosti týkajúcej sa recidívy obžalovaného. Čo do druhu páchanej trestnej činnosti, obžalovaný bol súdne trestaný za drogovú trestnú činnosť, majetkovú trestnú činnosť (trestné činy krádeže), i za trestnú činnosť týkajúcu sa rušenia činnosti orgánov verejnej moci (prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia). Súčasne je dôležité dodať, že v osobe obžalovaného ide stále o človeka vo veku, ktorý aj po vykonaní trestu, vrátane programu resocializácie v podmienkach

výkonu trestu odňatia slobody, bude mať možnosť zmeniť spôsob života a vyvarovať sa životných pochybení obdobného charakteru.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, okolnosti prípadu a osobu páchatel'a a tiež ustanovenia zákona je súd zároveň toho názoru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania a preto bolo, tak ako je to skôr odôvodnené, analogicky použité mimoriadne zmierňovacie ustanovenie zakotvené v § 39 ods. 4 Trestného zákona, ktoré umožňuje obžalovanému Q. B. uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom a obžalovanému mimoriadne znížil trest odňatia slobody v maximálne možnej miere, teda o celú jednu tretinu, konkrétne na 6 rokov a 8 mesiacov [120 mesiacov (10 rokov) : 3 = 40 mesiacov; 120 mesiacov - 40 mesiacov = 80 mesiacov (6 rokov a 8 mesiacov)]. Uvedený 80-mesačný trest (rešpektujúci aj druhú vetu § 42 ods. 2 Trestného zákona, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom) bude podľa názoru súdu adekvátny na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu páchatel'a a súčasne ktorý bude trestom dostatočným nielen na potrestanie obžalovaného, ale bude aj trestom primeraným o spravodlivým z pohľadu stíhanej trestnej činnosti a aj z pohľadu proporcionality.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bolo potrebné súčasne zrušiť výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky z 29. mája 2020, sp. zn. OT/51/2020, právoplatnom dňa 29. mája 2020, a v rozsudku Okresného súdu Malacky z 01. marca 2021, sp. zn. 1T/41/2020, právoplatnom dňa 01. marca 2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pri rozhodovaní o zaradení obžalovaného Q. B. na výkon trestu súd aplikoval § 48 ods. 2 písm. b) a ods. 4 Trestného zákona a obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a nie maximálnym [§ 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona], nakoľko pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky uložený v trestnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 1T/4/2015 za spáchanie zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa 172 ods. 1 písm. c) a písm. d) Trestného zákona obžalovaný vykonal dňa 11. augusta 2017), a súčasne je súd toho názoru, že s prihliadnutím na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného, bude náprava obžalovaného v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia lepšie zaručená.

Nakoľko obžalovanému Q. B. bol uložený súhrnný trest, súd musel v súlade s § 42 ods. 2 tretia veta Trestného zákona s poukazom na § 61 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému Q. B. uložiť (zopakovať) tresty zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 3 roky a 1 rok, nakoľko také tresty boli uložené už skorším rozsudkom Okresného súdu Malacky z 01. marca 2021, sp. zn. 1T/41/2020, právoplatnom dňa 01. marca 2021 a súčasne tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 Trestného zákona.

Súd obžalovanému Q. B. uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, a to predovšetkým s poukazom na závery znaleckého dokazovania, ktoré nebol dôvod nijako spochybňovať či korigovať, nakoľko znalkyňa po vyšetrení obžalovaného navrhla také ochranné psychiatrické liečenie, pretože vzhľadom na obžalovaného dlhoročnú závislosť od pervitínu môže byť z psychiatrického hľadiska potenciálne pre spoločnosť nebezpečný.

Obžalovanému Q. B. súd obligatórne ukladal ochranný dohľad podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko ho odsúdil za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody a tento ochranný dohľad súd uložil vo výmere 1 roka.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309

ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.